

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Decas Selectarum Quæstionum

Vogel, Gerhard Georg Wilhelm

Ingolstadii, 1728

Ex Jure Criminali

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62148](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62148)

am ficta per constitutum. contra Schrader. *de feud. p. 9. c. 1. n. 34. & seqq.* & alios ab hoc citatos DD.

Tit. 38. feud. 2.

188. Vasallus feudum, etiam invito Dominò refutare potest. contra Pinell. *in l. 1. Cod. de Bon. matern. Jul. Clariff. in §. feud. q. 34. n. 1.*

Eodem.

189. Si Vasallus annum Canonem forte conventum solvere negligat, non propterea feudo privari potest. contra Alexandr. *conf. 11. l. 4. & alios videndos apud. Schrader. cit. p. 9. c. 6. n. 25.*

Tit. 39. c. 1. feud. 2.

190. Si proximior agnatus feudum alienatum spatio 30. annorum non revocaverit, possessor illius, aliis ad successione venientibus, completam prescriptionem nequit obtendere. contra Pinell. *in Auth. tricennale Cod. de bon. Matern.*

Tit. 43. feud. 2.

191. In causa etiam nudæ & merissimæ possessionis feudi non Judex ordinarius sed Dominus directus adiri debet. contra Ifern. Paridem de Puteo. *de redintegr. feud. c. 198. n. 5. & seqq.*

Tit. 52. feud. 2.

192. Probabile est posse Vasallum in feudo suo hypothecam constituere, inficiò vel invito Domino, nec per hoc feloniam committere, contra Sonsbecium, & alios quos citat & sequitur Carpzov. *resp. Elect. l. 5. resp. 29.*

Tit. 40. §. præterea feud. 2.

193. Probabile est feudum præscribi non posse, quò ad Dominium directum, etiam longissimo tempore. contra communiorem, cui se jungunt Gail. *observ. l. 2. obs. 160. Menoch. l. 2. conf. 134. n. 20.*

EX JURE CRIMINALI

Ad pœnalem Constitutionem Caroli V. Imperat.

Ad art. 9.

194. Satis probabile est, posse, imò quandoque debere Judicem ex indicis certis, gravioribus ac indubitatis, commissi delicti veritatem Quæstionibus five tormentis eruere; ut maximè de corpore delicti liquidè & per evidentiam facti non constet. contra communiorem. Brunnem. *de indic. p. 2. q. 5. n. 7. Marsil. in l. 1. n. 5. ff. de Quæst. Jul. Clar. l. 5. sent. §. ult. q. 4. in pr. & q. 64.*

Ad art. 20.

195. Siquis non præcedentibus legitimis indicis torturæ subjectus & in ea crimen confessus fuerit; non poterit ex hac sua confessione, ut ad bancum juris ratificata, ordinariò supplicio affici. contra Ant. Merenda *Controv. jur. l. 5. c. 9. & seqq.* subtiliter nimis contrarium propugnantem.

Ad

Ad art. 42.

196. Judicem non posse licitè in conscientia uti Torturâ ad eruendam rei confessionem contendit cum aliis non parvæ Authoritatis Viris Jacob. Wiffenbach. *lib. 58. ff. Disp. 37. Th. 13.* quibus se communiùs & veriùs opponunt Gomez. *var. resolut. tom. 3. c. 13.* Laym. *de J. & J. Tr. 6. c. 5. n. 9.*

Ad art. 66.

197. Reus legitimè & servato Juris ordine interrogatus, tenetur quidem fateri crimen in causis civilibus, non tamen in criminalibus pœnam mortis vel mutilationis inferentibus; sed potest uti verbis æquivocis vel amphibologicis, aut etiam rotundè negare, crimen quæstionis à se patratum esse. Licet contraria sententia magnâ DDrum Authoritate sit subnixâ, sequentium S. Thomam 2. 2. q. 69. art. 1. vid. Lugo *de J. & J. D. 40.* Cardenas *in proposit. damn. ad proposit. 26. & seqq. Diff. 19. c. 7. n. 81.*

Ad art. 105.

198. Dignitatem & generis nobilitatem rationem sufficientem præbere, à pœna delicti ordinaria recedendi indistinctè affirmant, Tiraquel *in tr. de nobilit. c. 20. n. 108.* Salicet. *in L. servus Cod. ad L. Jul. de vi publ.* negant Carpzov. & ejus affectæ q. 148. n. 38. melius distinguunt alii inter crimina, quæ per nobilitatem aggravantur, & inter ea, quæ per hanc minuantur; & sic in prioribus Nobilitatem non suffragari, benè tamen in posterioribus contendo cum Gailio *observat. l. 2. obs. 110. n. 39.*

Ad art. 109.

199. Nicolaus Brandt JC. Lubecensis celeberrimæ Nationi Westphalicæ grandem injuriam intulisse videtur, *in Dissert. de legitima malef. & sag. inveſtigandi ratione part. 2. n. 23.* dum ait. explorationem & purgationem per aquam frigidam, vulgò **Wasser-Prob** dictam; ad mulieres de magia suspectas convincendas, præsertim in Westphalia, adhiberi solere. Sicut enim hæc probatio uti & aliæ variæ, quæ per aruspices, duellum vel alios modos superstitione plenos, olim fieri assolebant, SS. Canonibus *in Tit. de purgat. vulg. adversantur*; sic etiam eos in Patria mea, Jctis florentissima, quâ quâ circumvigere, nec vidi unquam, nec unquam audii.

Ad art. 116.

200. In delicto sodomitico (sicut in nullo alio, paucis quibusdam exceptis) Conatus & attentatum scelus pœnâ ordinariâ coerceri neutiquam potest. contra Damhoud *in pr. rer. Crim. c. 96. n. 16.* Petr. Gregor. *in sintagm. Jur. l. 36. c. 14. n. 1.* Gail. *l. 1. de pac. publ. c. 14. n. 26.*

Ad art. 137. in pr.

201. Non potest puniri pœnâ homicidii ordinariâ, Is, qui in plena ebrietate alterum occidit, licet ante jam sciverit, se sumptò liberaliore haustu in rixas & iras proniorem esse. contra communem, quam sequuntur Gail. *l. 2. obs. 110. n. 28.* D. Gletle *Jurispr. Terrib. Tom. 1. p. 1. c. un. §. 3. n. 30.*

Ad eund.

202. Variæ eæque intricatissimæ quæstiones in materia homicidii oriri

T 2

solitæ,

solita, ex hac non infrequenter controversia præjudiciali pendent: An ad statuendam Homicidæ pœnam ordinariam requiratur, ut is animum occidendi dolosum habuerit? quod quidem à Mascardo *de probat. Concl. 864. n. 4.* affirmare citantur Jul. Clar. *pr. Crim. §. Homicidium. n. 3. & 4.* Cæpoll. *conf. 33. n. 27.* Farinac. Alexand. Dec. Marfil. &c. Quibus tamen, bonâ illorum veniâ, meum calculum neutiquam adjicio.

Ad eund.

203. Unde etiam volens occidere Mævium, sed in persona deceptus occidens Cajum, nihilominus mortis suppliciô tenetur. contra Menoch. *cent. 4. cas. 324.* Carrer. *in pr. Crim. de Homicid. §. 2. n. 57.* Tiraquel. *de pœn. temper. caus. 14. n. 2.*

Ad eund.

204. An mandans tantum vulnerari Titium, teneatur etiam de homicidio subsecuto, casu quo mandati limites mandatarius egressus fuisset? gravis est controversia inter Criminalistas, teste Farinacio *de Crim. q. 135. n. 168. & seqq.* Ego cum Carpzov. *q. 4. à. 19.* referre existimem an talibus instrumentis Mandans vulnus infligi curaverit, ex quibus mors faciliè sequitur, an verò levioribus id fieri voluerit? si prius, mandantem ordinariâ, si posterius, extraordinariâ pœnâ affici deberi, juri & rationi est conformius.

Ad art. 140.

205. Ad essentiam moderaminis inculpatæ Tutelæ etiam suô modò requiritur paritas armorum. contra Ant. Perez. *in Cod. Tit. quando unicuiq. se sine Jud. vind. n. 4.*

Ad art. 141.

206. Qui in allegati & prætensi à se moderamis inculpatæ Tutelæ probatione totaliter deficit, pœnâ ordinariâ meritò coercetur. contra Farinac. *oper. Crim. q. 81. n. 157.* Jul. Clar. *pr. Crim. §. fin. q. 58. vers. 17.* Oldekop. *in observ. Crim. Tit. 4. obs. 19. n. 4. &c.*

Ad art. 142.

207. Milites & alii Viri dignitate conspicui, quibus fugere pro probro habet populus, injustè aggressi fugere non tenentur, sed tueri se possunt defensione etiam occisivâ. contra communiorem, quam fusè defendit Carpzov. *q. 19. n. 59.*

Ad eund.

208. Sic etiam eum, qui moderamen manifesto cum dolo egreditur, ordinariô mortis suppliciô plecti non posse defendit idem Carpzovius *q. 29. n. 29.* cum communi. contrarium tamen mihi præplacet.

Ad art. 148.

209. Si Cadaver occisi in præsentia illius, qui de Homicidio suspectus est, sanguinem effundat (id quod non multis ab hinc annis, in contiguo quodam loco contigisse audii) periculosum quin & superstitiosum est indicium. Et sicut in Theoria malè fundatum, sic etiam in praxi non facile ut, putem attendendum, quidquid cum Paride de Puteo & alijs DD. in contrarium asserant Blanc. *de indicijs n. 408.*

n. 408. Boer. *decif.* 166. ab initio ponentes fundamentum, sed arenosum, in *Genesis* 4.

Ad eund.

210. Quando in rixa fortuito suborta plures eidem infixerunt vulnera lethalia, & simul de vulneratoribus constat, omnes poena homicidii ordinaria inspecto jure, punientur. Contrariam tamen non improbabiler defendunt Cardin. Tusch. *Tom. 4. pr. conclus.* 149. n. 12. Farinac. *p. 3. q. 96. n. 31. & seqq.* Harprecht. *in §. item lex Cornelia §. n. 50. J. de public. Judic.*

Ad art. 149.

211. Ocularem vulneris inspectionem in art. 149. ab Imperat. Carolo praecipit adeo necessariam esse existimat Carpzov. *pr. Crim. p. 1. q. 26. a. n. 50.* ut ea omissa, poena ordinaria in Vulnerantem nec debeat nec possit statui; ut ut de lethalitate vulneris per evidentiam facti constiterit; sed nec verbis nec menti Carolinae satisfacere videtur. Quapropter contrarium eligo cum Blumblach. *ad cit. art. 149. n. fin.*

Ad art. 158.

212. Probabilius est, furis haeredes adhuc teneri conditione furtiva, licet fur suspensus jam fuerit. contra plurimos quos citat & sequitur Carpzov. *part. 4. const. 32. defn. 23.* id quod & de homicida statuendum esse censeo.

Ad art. 162.

213. Ob furtum tertium potest quis puniri poena ordinaria, etiamsi ex prioribus poenam nullam tulerit; contra Struv. *exercit. ad ff. 48. Thes. 21. q. 3.* Gletle *Jurispr. terrib. Tom. 1. p. 2. cap. 1. §. 8. controu. 3. n. 15.*

Ad art. 176.

214. Si Minitator minas passo fidejussores & pignora dare, adeoque sufficientem de non offendendo cautionem praestare nequeat; Eum hoc casu ad juratoriam cautionem admittendum esse, placet Berlichio *p. 4. concl. 22. n. 10.* Matth. Coler. *p. 2. decis. 232. n. 4.* Alii vero cum Farinac. *q. 107. n. 41.* Cardin. Tusch. *Tom. 1. pract. conclus. lit. C. conclus. 169. n. 13. &c.* volunt, eundem, ubi fuerit persona suspecta, ad omne periculum evitandum relegari debere. Neutra sententia defendi accuratè poterit. Igitur is tam diu in carcere detinendus est, donec idoneam cautionem invenerit.

215. Pulchra à variis movetur Quaestio: An Princeps supremus Jus aggrandi exercere possit in illis delictis, quibus in lege divina veteris Testamenti capitalis poena praefixa est? Affirmativam plerique Catholici tuentur, contra Heterodoxos ut: Carpzov. *q. 150. n. 31. & seqq.* Reincking. *regim. saculari l. 1. class. 5. c. 6. n. 206.* Vitriar. *J. J. P. l. 3. Tit. 17. n. 114.*

& seqq. & ibid. P. Pfeffinger in not.

O. A. M. D. G.